

ग्राफीक डिजाइन, फ्लेक्स बोर्ड, स्क्रीन प्रिन्ट, कलर प्रिन्ट, बुक सेटिङ तथा छपाई, बाइन्डिङ, टाईपिङ, क्यालेण्डर छपाई, परिचय-पत्र भिजिटिङ कार्ड, विवाह कार्ड, सेल्फ छाप, नाइलन छाप बनाइनु साथै छपाई सम्बन्धि सम्पूर्ण कार्य गरिन्छ।

एडी

कम्प्युटर एण्ड स्क्रीन प्रिन्ट

एल.एन.चौक
(त्रिभुवन स्कुल गेट अगाडि)
मो.नं.: ९८८८४५५०८३

नेपाली राष्ट्रिय दैनिक

धनगढी पोस्ट

www.dhangadhipostnews.com

यो ठाउँ विज्ञापनको लागि खाली छ।

हाम्रो राजनीतिले प्रेमप्रसादहरूलाई छुट्टै

२ वैतडी महिला क्रिकेट: वैतडी महिला क्रिकेटको उपाधि देहीमाण्डौंलाई ३ प्रणाली सुधारका लागि सुभाब मार्गद्वै स्वतन्त्र सदस्य जोशी ४

वर्ष २१ अंक १६८ वि.सं. २०७९ माघ १८ गते बुधवार

(Feb. 1 Wednesday 2023)

मुल्य रु. ४/- पेज -४

आमाको हत्या गर्ने युवक पक्राउ

पोस्ट संवाददाता
धनगढी। कैलालीमा आमाको हत्या गरेको आरोपमा लम्कीचुहा नगरपालिकाबाट प्रहरीले एक युवकलाई पक्राउ गरेको छ।

कैलालीको लम्कीचुहा नगरपालिका वडा नम्बर ६ का ४० वर्षीया श्रीराम थारुले आमालाई बन्चरो प्रहार गरेर हत्या गरेको प्रहरीको आरोप छ।

प्रहरीका अनुसार थारुले सोमवार राति पौने १२ बजे ७ वर्षीया आमा लगानीदेवी थरुनीलाई बन्चरो प्रहार गरेर हत्या गरेका हुन्। बन्चरो प्रहारबाट गम्भीर घाइते भएकी थरुनीको उपचारका लागि लम्कीको लालरन्त अस्पताल लगेको र थप उपचारका धनगढीस्थित नवजीवन अस्पतालमा ल्याइएको थियो। उनको उपचारको क्रममा मृत्यु भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय कैलालीका प्रवक्ता, प्रहरी नायब उपरिक्षक वेदप्रकाश जोशीले जानकारी दिए।

आमालाई बन्चरो प्रहार पछि फरार रहेका थारुलाई मंगलवार बिहान ८ बजे जंगलबाट इलाका प्रहरी कार्यालय लम्कीले पक्राउ गरेको हो। श्रीराम पहिला पनि ज्यान मुद्दामा पाँच वर्ष कारागार बसेको खुलेको छ। उनले वृद्धभक्तको रकम आमाले नदिएपछि बन्चरोले ढाड र खुट्टामा प्रहार गरेको प्रहरीले जनाएको छ।

टीकापुर घटना सम्बन्धी मंगलबारको पेशी स्थगित

पोस्ट संवाददाता

धनगढी। कैलालीको टीकापुर घटनाको सुनुवाई गर्न मंगलबार तोकिएको पेशी स्थगित भएको छ।

यससँगै टीकापुर घटनाको सुनुवाईका लागि तोकिएको पेशी लगातार ६ पटक स्थगित भएको हो। यसअघि सर्वोच्च अदालतले टीकापुर घटनामा संलग्न रहेको आरोपमा जेलमा रहेका नागरिक उन्मुक्ति पार्टीका संरक्षक रेशम चौधरी लगायत नेता कार्यकर्तालाई ८ पटक सम्म साधारण तारिखमा बस्ने गरी र ५ पटक पेशी प्रहरीका वरिष्ठ प्रहरी उपरिक्षक लक्ष्मण न्यौपाने सहित आठ सुरक्षाकर्मी र एक नाबालकको मृत्यु भएको थियो। घटनापछि थारु नेता रेशम चौधरी, लक्ष्मण चौधरी, लाजुराम चौधरी लगायत ५८ जना नेता कार्यकर्ताका नाममा कैलाली जिल्ला अदालतमा मुद्दा परेको थियो। जिल्ला अदालत कैलालीले ०७५ फागुन १२ मा रेशम चौधरी सहित ११ जनालाई जन्मकैदको फैसला सुनाएको थियो भने लक्ष्मण चौधरी लाहुराम चौधरी, रामकुमार कठरिया,

सन्तकुमार चौधरी, विश्राम भनिने जीत बहादुर डंगौरा, प्रेम बहादुर चौधरी, किसनलाल चौधरी, रामप्रसाद चौधरी, दिलबहादुर चौधरी, संगम भनिने सन्तोष थारु (चौधरी), विश्राम चौधरी र चुन्नीराम चौधरीलाई तीन वर्षको कैद सजाय तोकिएको थियो। तर २०७७ पुस ३ गते उच्च अदालत दिपायलले कैलाली जिल्ला अदालतको फैसला उल्टाउँदै लक्ष्मण चौधरीलाई पनि जन्मकैदको सजाय हुने गरी फैसला सुनाएको थियो।

कैलाली जिल्ला अदालतले रेशम चौधरी सहित ७ जनालाई जन्मकैदको फैसला सुनाएको उच्च अदालतले भने ८ जनालाई जन्मकैद हुने फैसला सुनाएको हो। वरिष्ठ न्यायाधीश टेकरायण कुँवर र न्यायाधीश सीताराम मण्डलको इजलासले रेशमलाल चौधरी सहित हरिनारायण चौधरी, प्रदीप चौधरी, वीरबहादुर चौधरी, राजेश चौधरी, सीताराम चौधरी र गङ्गाराम चौधरीलाई जन्मकैदको फैसला सदर र जिल्ला अदालत कैलालीबाट जन्मकैदको सजाय पाएका सुन्दरलाल कठरिया, वृजमोहन चौधरी, राजेश चौधरी र राजकुमार कठरियालाई जनही पाँच वर्ष कैद सजाय हुनेगरी सजाय सुनाएको थियो।

जिल्ला अदालत कैलालीले २२ फागुन २०७५ मा सो मुद्दाको सुनुवाई गर्दै रेशम चौधरी सहित १० जनालाई जन्मकैद, एक जनालाई १० वर्ष कैद र ३ जनालाई सफाई दिएको थियो। घटना भएको भण्डे ४२ महिनापछि जिल्ला न्यायाधीश परशुराम भट्टराईको एकल इजलासले चौधरी सहितलाई दोषी भएको ठहर गरेको थियो।

घटनाको अभियोगमा रेशम चौधरी सहित ५८ जनाविरुद्ध डाँका चोरी, कर्तव्य ज्यान र ज्यान मार्ने उद्योग अन्तर्गत मुद्दा दायर गरिएको थियो। मुद्दा चलिरेहकै बेला २०७४ मंसिर २१ मा भएको प्रतिनिधि सभा निर्वाचनमा रेशम चौधरी कैलाली क्षेत्र नम्बर १ प्रतिनिधि सभामा निर्वाचित समेत भएका थिए।

तर सो फैसलालाई उल्टाउँदै ०७७ साल पुस ३ गते उच्च अदालत दिपायलले रेशम चौधरी लगायत आठ जनालाई जन्मकैद हुने गरी फैसला सुनाएको थियो। उच्च अदालत दिपायलले जिल्ला अदालतको फैसला उल्टाएपछि सोका विरुद्ध रेशम चौधरी पक्षका कानून व्यवसायीले सर्वोच्चमा पुनरावेदन निवेदन दिएका थिए।

धनगढीमा एस.बी कृषि मार्ट सञ्चालन

एस.बी कृषि मार्ट उद्घाटन गर्दै प्रदेश प्रमुख

पोस्ट संवाददाता

धनगढी। धनगढीमा एस.बी कृषि मार्ट सञ्चालनमा आएको छ। व्यवसायी विष्णुराज बुलाकोटीले एस.बी कृषि मार्ट सञ्चालनमा ल्याएका हुन्। उनका अनुसार कृषिसंग सम्बन्धित मार्ट नेपालमै पहिलो पटक धनगढीमा खुलेको हो।

किसानलाई ब्यवसायीकरण गराई उत्पादनमा समावेश गराउँदै उपभोक्तालाई स्वस्थ र गुणस्तरिय खाद्य सामग्री उपलब्ध गराउन, किसानलाई आवश्यक बीउ, मलखाद तथा कृषि सामग्री शुलभ मुल्यमा उपलब्ध गराउन, अर्गानिक खेतिमा किसानलाई आकर्षित गराउन कृषिमार्ट सञ्चालनमा ल्याइएको सञ्चालन बुलाकोटीले बताए।

मार्टमा कृषि सम्बन्धी सम्पूर्ण सामग्री सुपथ मुल्यमा पाइनुका साथै लोप हुँदै गएको स्थानीय खानाका परिकार उपलब्ध हुने उनले बताए। कृषि मार्टले किसानलाई कृषि सम्बन्धी प्रशिक्षण दिने, माटोको निशुल्क परिक्षण गरी माटो अनुसारको वाली प्रबर्द्धनमा टेवा पुऱ्याउने, किसानलाई कृषि र भेटेनरी सम्बन्धी निशुल्क परामर्स सेवा दिने उद्देश्य समेत रहेको उनले बताए।

मार्टको उद्घाटन कार्यक्रममा सविधानमै समाजवाद उन्मुख अर्थतन्त्र ल्याउने परिकल्पना गरिएको भए पनि त्यस अनुसार सरकारका नीति कार्यक्रम आउन नसकेका उनले बताए।

देशको आर्थिक विकासमा महत्वपूर्ण योगदान दिन सक्ने कृषि व्यवसायलाई सरकारले प्रसय दिने प्रयाप्त कार्यक्रम समेत नआएको उनले बताए। 'भएका कार्यक्रम पनि विचौलिको खल्तीमा जाने गरेका छन्,' प्रदेश प्रमुख जोशीले भने, 'जसका कारण कृषि व्यवसाय रोजेका कृषक अहिले पलायन भइरहेका छन्, अस्तो अवस्थामा एस.बी कृषि मार्टले किसानलाई

टिक्न र कृषि व्यवसायको प्रबर्द्धन गर्न टेवा पुऱ्याउनेछ भन्ने विश्वास छ।'

पदेश प्रमुख जोशीले कृषि व्यवसायलाई प्राथमिकतामा नराख्दा पछिल्लो समय आयात बढेको र त्यसले नेपालको आर्थिक समृद्धि भन्ने नारालाई समेत ओभरलेभमा पारेको बताए।

एस.बी कृषि मार्टले उत्पादनलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने र उपभोक्तालाई अर्गानिक सामग्री उपलब्ध गराउन उनले आग्रह गरे। सरकारले गर्नेकाम एस.बी कृषि मार्टले गर्न थालेको उनले बताए। प्रतिनिधि सभा सदस्य डिल्लीराज पन्तले कृषि क्षेत्रलाई प्राथमिकतामा राख्न सकेमात्रै देशकामै आर्थिक समृद्धि सम्भव रहेको बताए। आफू प्रदेश सभामा हुँदा पनि कृषिलाई व्यवसायीकीकरणका लागि कार्यक्रम ल्याउन आवाज उठाएको स्मरण गर्दै उनले प्रतिनिधि सभामा पनि सोकुरा उठान गर्ने बताए।

प्रदेश सभा सदस्य धर्मराज पाठकले समाजवादको नारालाई साकार पार्न कृषिलाई व्यवसायीकरण गरिनु अपरिहार्य रहेको बताए। देशको ८० प्रतिशत जनसंख्या कृषिमा निर्भर रहेको भन्दै उनले भने, '८० प्रतिशत नागरिक कृषिमा निर्भर हुँदा हुँदै पनि हामी वर्षमा अरबौंको खाद्य सामग्री आयात गरिरहेका छौं, यसको प्रमुख कारण हामीले अर्भैपनि कृषिलाई व्यवसायीकरण गर्न सकेका छैनौं, कृषिलाई व्यवसायीकरण गर्नसके केमात्रै आर्थिक समृद्धिको सपना साकार पार्न सकिन्छ।'

कार्यक्रममा नेपाल पत्रकार महासंघ कैलाली शाखाका अध्यक्ष हिमालय राज जोशी, कैलाली उद्योग वाणिज्य संघकी निर्देशक गोमा अधिकारी कुँवर लगायतले मन्तव्य व्यक्त गरेका थिए। एस.बी कृषि मार्ट सुदूरपश्चिम प्रदेशका प्रदेश प्रमुख देवराज जोशीले मंगलवार उद्घाटन गरेका हुन्।

११ किलो चरेश सहित ४ जना पक्राउ ग्यालेक्सीको १९औं वार्षिकोत्सव कार्यक्रम सम्पन्न

पोस्ट संवाददाता
धनगढी। धनगढीबाट ११ किलो चरेश सहित ४ जनालाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ।

जिल्ला प्रहरी कार्यालय कैलालीका अनुसार धनगढी-३ स्थित गौरीशंकर अल्लो कपडा उद्योगमा लुकाई राखेको ११ किलो ९ सय ग्राम लागुऔषध चरेश सहित ४ जनालाई पक्राउ गरिएको हो।

दाचुलाको नौगाड गाउँपालिका २ स्थायी घर भइ हाल धनगढी-३ मा गौरिशंकर अल्लो उद्योग सञ्चालन गर्दै आएका ३४ वर्षीय नरेन्द्रसिंह धामीको पशालबाट लागुऔषध चरेश सहित ४ जना पक्राउ परेका जिल्ला प्रहरी कार्यालय

कैलालीका प्रवक्ता प्रहरी नायब उपरिक्षक वेदप्रकाश जोशीले बताए।

पक्राउ पर्नेमा उद्योग संचालक धामीसहित दाचुलाको नौगाड २ का २० वर्षीय रुकुमसिंह धामी, वफाङ्ग केदारस्यु ७ का ४२ वर्षीय धनबहादुर धामी र बाजुराको स्वामीकार्तिक २ घर भई कैलालीको बर्दगोरिया ४ बस्ने ३५ वर्षीय धनलाल कामी रहेका प्रवक्ता जोशीले बताए।

उनीहरूको साथबाट १ थान डिजिटल काँटा पनि नियन्त्रणमा लिईएको प्रहरीले जनाएको छ। पक्राउ परेकामाथि थप अनुसन्धान गरी आवश्यक कारवाहीका लागि जिल्ला प्रहरी कार्यालयको हिरासतमा राखिएको प्रवक्ता जोशीले बताए।

वार्षिकोत्सव कार्यक्रममा उपस्थित अतिथिहरु

पोस्ट संवाददाता

धनगढी। धनगढी स्थित ग्यालेक्सी माविको १९औं वार्षिकोत्सव कार्यक्रम विविध कार्यक्रम गरी मनाइएको छ।

ग्यालेक्सी मावि व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष जीवनाथ जैशीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा राष्ट्रीय परिक्षाबाडका सुदूरपश्चिम प्रदेश प्रमुख उत्तम देव विष्ट प्रमुख अतिथी रहेका थिए। यसैगरी पूर्व प्रतिनिधि सभा सदस्य तथा एमाले नेता महेश्वर पाठक, ऐश्वर्य बहुमुखी क्याम्पसका प्रमुख धर्मदेव भट्ट, नाष्ट कलेजका संस्थापक शिवहरी शर्मा मुडुभरी, प्याब्सन केन्द्रिय सदस्य जगद्वि थापा तथा प्याब्सन कैलाली अध्यक्ष टोपेन्द्र शाह लगायत व्यक्तित्व विशिष्ट अतिथी रहेका थिए।

वार्षिकोत्सव कार्यक्रमका अवसरमा विद्यालयकी संस्थापक तथा पूर्व प्रिन्सिपल इन्दिरा श्रेष्ठ जैशीलाई विशेष सम्मान गरिएको छ।

त्यसैगरी कार्यसम्पादन राम्रो गर्ने ग्यालेक्सी मावि प्लस २ का शिक्षक नरेशराज ओझा, मावि संयोजक लोकबहादुर देउवा र कर्मचारी शिवराज भट्टलाई पनि वार्षिकोत्सव कार्यक्रमका अवसरमा सम्मान गरिएको छ।

वार्षिकोत्सव कार्यक्रमका अवसरमा विद्यालयले आयोजना गरेका विभिन्न खेलमा प्रथम, द्वितीय तथा तृतीय स्थान हासिल गर्ने खेलाडीलाई ट्रिफ तथा प्रमाणपत्र वितरण गर्दै वार्षिकोत्सव कार्यक्रम समापन गरिएको हो। समापन कार्यक्रममा विद्यार्थीले नृत्य तथा कला पदार्थी गरेका थिए।

यौन शोषण आरोपमा अनाथालय प्रमुख पक्राउ

पोस्ट संवाददाता
धनगढी। नाबालिकालाई यौन शोषण गरेको आरोपमा कञ्चनपुर स्थित महाकाली बाल अनाथालयका प्रमुख शंकर बहादुर चन्द पक्राउ परेका छन्।

अनाथालयमा बस्दै आएका नाबालिकाहरूलाई यौन शोषण गर्ने गरेको सूचनाका आधारमा छानविनका लागि अनाथालय प्रमुख चन्दलाई पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय कञ्चनपुरका प्रवक्ता

प्रहरी नायब उपरिक्षक चक्र बहादुर शाहले बताए।

'अनाथालयका प्रमुखले लामो समयदेखि त्यहा आश्रय लगेर बस्ने बालिकाहरूमाथि यौन शोषण गरेको भन्ने सूचना आएको थियो,' उनले भने, 'एक नाबालिकाले यस्तो कुरा आफ्नो साथीसंग भनेपछि मात्र घटना बाहिर आएको हो, घटना बाहिरिएपछि छानविनका लागि चन्दलाई पक्राउ गरेका छौं।' (बाँकी ३ पेजमा)

डडेल्धुरा बारका उपाध्यक्षको निधन

पोस्ट संवाददाता

धनगढी। नेपाल बार एसोसियसन डडेल्धुराका उपाध्यक्ष अधिवक्ता नरेन्द्र रोकायाको निधन भएको छ। बम्हाड स्थायी घर भई डडेल्धुरामा अधिवक्ताका रूपमा कार्यरत रोकायाको निधन भएको हो।

उनको मंगलवार बिहान धनगढीस्थित माया मेट्रो अस्पतालमा उपचारका क्रममा निधन भएको एशोसियन डडेल्धुराका अध्यक्ष पुष्पराज जोशीले बताए। रोकाया कानूनी सहायता समितिमा समेत कार्यरत थिए।

हाम्रो राजनीतिले प्रेमप्रसादहरूलाई छुँदैन

चैतन्य मिश्र

प्रेमप्रसाद आचार्यको सन्देश पढेपछि सुरुमा मलाई माया लाग्यो। एउटा मान्छे जलेर मर्‍यो। मान्छेको जिउमा आगोले पोल्दा कस्तो हुन्छ, त्यो कल्पना आयो। भियतनाम लगायत देशमा बौद्ध भिक्षुहरूले आफैलाई जलाएको यदाकदा फोटो देखेको हो। नेपालमा देखेको थिइनँ, त्यो सम्भना आयो। मायासँगै सम्मान पनि जाग्यो। त्यसपछि तत्कालै ग्लानि भयो। उनको लामो सन्देशमा धेरै गम्भीर विषयहरू समेटिएका रहेछन्। मैले ती समस्याहरूबारे समयमै किन गम्भीर सोचाइ राखिनँ र लेखिनँ भन्ने ग्लानि भयो। मैले हुलका हुल मानिस कसरी गाउँबाट शहर आइरहेका छन्, कसरी गाउँ र शहरबीचको भेद भेटिँदछ, भनेर पहिला लेखेको थिएँ। त्यसपछि यो तपका र बगको बारेमा गम्भीर विचार गरिएन। न नेपाली समाजबारे सोच्ने र पढाउने मान्छे भए पनि यहाँ त खाल्डोमा परिँएछ। त्यसैले मलाई ग्लानि भयो।

सानो सानो पैमानामा उत्पादन गरेर ठूलो बजारमा ल्याइरहेका साना व्यवसायी, प्रेमप्रसादहरूको बारेमा गम्भीर रूपले सोचिएनछ। तरकारी किन्दा किसानहरूले बजार भाउ पाएन भन्ने सधैँ लाग्थ्यो। हामीले ३० रूपैयाँमा किने एक मुठा सागको किसानले मुश्रकलले ५-७ रूपैयाँ पाउलाइन। यसबारे मनमा प्रश्न उठे पनि व्यवस्थित रूपमा सोचिएनछ। समाजको एउटा भुईँतहमा के भइरहेको छ भन्ने कुरासँग कम संसर्ग भएछ। म अरु होहल्लातिर बढी लहसिएछु। आफूले गर्नुपर्ने काम नगरेकोमा मलाई ग्लानिवोध भयो।

प्रेमप्रसादले आफ्नो छोटो जीवनमा ज्ञान र सूचनाका हिसाबले मास्टरी हासिल गरेका रहेछन्। थोरै मानिसले मात्रै यति धेरै बुझेको हुन्छ। बुझाइको दृष्टिले मास्टरी गरे पनि उनी एउटा यस्तो पहराको अगाडि परे, जसलाई छिचोल्न सकेनन। प्रेमप्रसाद मलाई साँच्चिकै लोकतान्त्रिक गणतन्त्रका शहरियामा रूपान्तरण हुँदै गरेकोको, शारिवारिक र पारम्परिक होइन आफ्नै व्यक्तिगत पेशा सुरुवात गरेको आधुनिक मान्छे जस्तो लाग्यो। नयाँ जमानाको मान्छे- रिपब्लिकन, शहरिया मूल्यमान्यता धारण गरेको, आफैमा स्वर्निभर, आधुनिक भाव बोकेको।

यो किन पनि लाग्यो भने उनको त्यति लामो विवरणमा ईश्वर छैन। भक्ति, पूजा, धामीभाँकी, बोक्सी, भाग्य छैन। त्यत्रो परिवर्तनमा पढा पनि कहिल्यै भाग्यको कुरा गरेका छैनन। मेरो भाग्य नै यस्तो रहेछ भनेर चित्त बुझाइएको छैन। एकप्रकारको 'डिरोइड' कल्पना छ। एउटा हिरो भनेर हामी जो कल्पना गर्छौं, त्यो चरित्र छ।

ठूलो सामाजिक बाधा व्यवधानसँग ढुढतापूर्वक लडिरहेको एकजना पात्र हुन प्रेम। पहिला नाइकीको विज्ञापनमा देखाइने 'द पावर अफ बन- माइकल जोर्डन'देखि महात्मा गान्धीसम्म एक व्यक्ति पनि कति शक्तिशाली हुन्छ, भन्ने तस्वीर उत्रियो मेरो मनमा। परिआउँदा एउटै मानिसले के-के गर्न सक्छ।

उनको 'नोट'मा आफूलाई पेलने मानिसहरू विरुद्ध रिस पनि छ। नेता, ठूला व्यवसायी र बैकरहरूसँगको रिस छ, तर ठिङ्ग अडेर बसेको छ। आफू निरीह छ, तर उभिएको छ। ती सबैलाई वहन गरेर बसेको छ। चलाचित्रमा देखिने सिंगो व्यवसायविरुद्ध उभिएको एक्लो मान्छे जस्तो।

मैले यो कुरा कुन सन्दर्भमा भनिरहेको छु भने हामी गणतान्त्रिक व्यवस्थामा छौं, तर हाम्रा कतिपय नेताहरू गणतान्त्रिक

जस्तो देखिँदैनन्। भक्तिभाव गर्ने ईश्वरका मान्छे जस्तो देखिँन्छन्। भक्तिभाव देखाउनेले औँठी, जनै, टीका लगाउँछन्, पूजा गर्छन्। सरकारको पैसाले मन्दिर बनाउँछन्। भवन बनाउँदा जग पूजा गर्छन्। भाकल गर्छन्। आस्था राख्नु फरक कुरा हो, तर पूजा गर्ने कुरामा मलाई अप्ठ्यारो लाग्छ। सांसद छन्, ईश्वर जनाउने औँठी लगाउँछन्। गणतान्त्रिक हुनु भनेको त सार्वजनिक क्षेत्रमा गरिने उपयुक्त कर्मद्वारा देश विकास हुन्छ भन्ने विश्वास राख्नु हो। त्यो पनि ईश्वर जनाउने विम्बहरु र धर्ममा विश्वास नगरीकन। यसकारण कतिपय हिसाबले हाम्रा नेताहरू गणतान्त्रिक छैनन।

निजी रूपमा गरिने कर्महरू सार्वजनिक जीवनमा नगर्नुपर्ने हो। नेता, कर्मचारी, प्राध्यापकले सार्वजनिक कर्म गरून्जेल निजी आस्थालाई अलग राख्नुपर्ने हो। जस्तो कि, प्रेमप्रसाद आचार्य पुरातनपन्थबाट टाढा र एकै भएर बसे। गणतान्त्रिक लोकतन्त्र भनेको सरकारको किसिम मात्र होइन। यो यस्तो उद्घोष हो कि जसमा सामाजिक, आर्थिक, राजनीतिक कर्म संविधानअनुसार गर्नुपर्छ भन्ने प्रबल आग्रह छ। संविधानले धर्मकर्म गर्नुपर्छ, ईश्वरलाई मान्नुपर्छ भन्नेको छैन। संविधानतः धर्मनिरपेक्ष ढंगले चलनुपर्ने हो, धर्मलाई निजी विषय बनाएर। मानिसले निजी जीवनमा त के-के गर्छन् गर्छन्। रक्सी खान्छन्, नाच्छन्। यी सबै सार्वजनिक जीवनको लागि वर्जित कुरा हुन्। यी सबै कुरा प्रेमप्रसादले वर्जित गरे। यतातिर उनी लाट्टै लागेनन्।

निजी जीवनमा ईश्वर मान्ने, भाकल गर्ने, रक्सी खाने, रेष्टुरेन्ट जाने, पार्कमा जाने, नाच्ने जे जे गरे पनि भयो। लोकतान्त्रिक गणतन्त्रमा सार्वजनिक जीवन त्योभन्दा अलग वृत्त हो। जसमा प्रेमप्रसादले अनुशासन कायम गरे। मेरो लागि यो तारिफयोग्य गुण हो। हाम्रा कतिपय नेतामा यो गुण छैन।

प्रेमप्रसाद पटककै भाग्यवादी रहेनछन्। संसारमा पहिलेदेखि रहे पनि नेपालमा विक्रिको ७० वर्षयता भाग्यवादको फजूल सिद्धान्त घुमिफरि देखा परिरहेको छ। सन् १९५० को दशकमा अमेरिकीहरूले नेपालमा विकास सहायतामार्फत ग्रामीण विकास कार्यक्रम सुरु गरे। यसअन्तर्गतका धेरैजसो कार्यक्रम असफल भए। अनि ५० को दशकको अन्त्य र ६० को दशकको सुरुतिर अमेरिकी सामाजिक वैज्ञानिकहरूले नेपालमा जति गर्दा पनि विकास नहुनुको कारण यहाँ जातभात, भाग्यमा विश्वास छ, त्यसैले हाम्रो काम उपयोगी भएन भन्ने गलत निष्कर्ष निकाले।

त्यसपछि अर्को चरण सन् १९९१ मा डोरबहादुर विष्टको किताब 'फ्याटलिज्म एण्ड डेभलपमेन्ट'सँगै आयो। नेपाली भाग्यवादी छन् भन्ने त्यसले स्थापित गरिदियो। त्यसको केही तारिफ पनि भयो। नेपालीहरू कर्ममा विश्वास गर्दैनन्, भाग्यमा विश्वास गर्छन् भन्ने मान्यता स्थापित भयो। पछिल्लो पटक नेपाली भाग्यवादी छन् भन्ने गलत निचोडमा एकजना बहालवाला सांसद पुगेको पढेँ। गलत भयो, दुःख लाग्यो।

दुःख पढाँ भाग्यलाई दोष दिने त भेटिँन्छन्, तर कर्म नगरी केही बस्दैन। भाग्यवादीको लाञ्छना भने हुनेखाने र शक्तिशालीहरूबाट अन्यलाई गरिने दोषारोपण मात्र हो। प्रेमप्रसादको निजी जीवन लगायत उनले छोडेको नोटले अर्को एउटा धारणालाई असत्य ठहराएको छ। त्यो धारणाले व्यक्ति स्वोपरि हो, व्यक्तिले चाट्यो भने नहुने केही छैन भन्छ। कुनै पनि व्यक्ति विशिष्ट सरचना र ऐतिहासिक विन्दुमा बाँच्छ। ती संरचना र विन्दुको चरित्रले आरोह-अवरोह, दुःखसुख, कल्पना र भविष्य दर्शन आदि प्रदान गर्छन् भन्ने तथ्य प्रेमप्रसादको जेलिएको सामाजिक सम्बन्धहरूको प्रकृतिले यो तथ्यलाई चरितार्थ गरेको छ।

नेपालमा गएको २-४ सय वर्षमा कस्ता मान्छे रहे भने पहाड फोरिंर घर र खेतवारी बनाए, पूर्वदेखि पश्चिमसम्म।

कल्पना गर्नु, यति धेरै कान्तावारी संसारभरि नै छैन। पेरुमा पनि यो भन्दा कम छ। सबैले पहाडमा अलिअलि कान्तो त बनाउँछन् तर नेपालमा जति कान्तो कहिँ छैन। यसरी पहाड फोरिंर बस्ती र खेतवारी बनाउने मान्छे कसरी भाग्यवादी हुनसक्छ? उत्तर भारतबाट आएका र पहाडबाट फरेका मानिसहरूले त्यत्रो चारकोसे भाडी फाँडे। त्यसका अनेकौं नकारात्मक असरलाई अहिले विसंदा त्यत्रो फाँडेर ठूलो कर्म गरे, बहादुरी गरे भन्ने नै हुन्छ। त्यस्ता मानिस कसरी भाग्यवादी हुनसक्छन्? हामी यस्तो इतिहास बोकेका मानिस हौं।

पृथ्वीनारायण शाहकै कालमा जाने हो भने पनि दक्षिण एशियामा ६-८ सय मुलुक विलाए, हामी बाँकी छौं। हामी कर्मवादी भएर नै बाँकी छौं। हामीमध्ये कोही कुनै बेलामा भाग्यवादी हुन्छौं, तर त्यो विरल हो, कुनै बेलाको कथा हो। कसै-कसैको कुन-कुनै बेलाको कथा हो। संसारमा त्यस्तो छ। यसका कारणहरू छन्। प्रेमप्रसाद लगायत हामी धेरै नेपालीलाई भने भाग्यवादको रोग संक्रमण भएन।

नेपालीहरूले विश्व विचरण गरे। बर्मा, थाइल्याण्ड, नर्थ अफ्रिका, अमेरिका गए। अहिले पनि संसार पुगिरहेका छन् कर्म गर्न। भाग्यवादी भए यस्तो बढ्नुभयो। वरु हाम्रा केही नेता र सरकार भाग्यवादी छन्।

हाम्रो राजनीति र सरकारले प्रेमप्रसादहरूलाई, उनीहरूको समस्यालाई हेरेन। किन हेरेन? अंग्रेजीमा 'स्याडो बक्सिड भन्छन्- हावामा मुक्का हानेजस्तो गर्ने तर साँच्चै मुक्का नहाने।

यहाँ जनताको दैनन्दिनी र जीवनलाई नछुने गरी अमूर्त कल्पना अधिक छ। गणतन्त्र, लोकतन्त्र, गठबन्धन, चुनावी जितहार, संघीयताका तीनवटै तहका नियुक्ति, भाग्यवादी भए यस्तो बढ्नुको चर्चा हुन्छ। राजनीति उडिराखेको छ, जमिनको जीवनसँग जोडिएको छैन। प्रेमप्रसादहरूजस्ता नागरिकको जीवनलाई यसले छुँदैन। मानिसका पसिना, रगत, आशा, कल्पना, आँसुलाई कहिँ छुँदैन। आदर्श एकातिर छ, व्यवहार अर्कोतिर। राजनीतिले मानिसको जीवनलाई सम्बोधन नै गर्न सकेन। हाम्रो लोकतन्त्रले प्रेमप्रसादहरूको समस्या समाधान कता हो कता, छाप्न सकेन। नागरिकको जीवनसम्म हाम्रो लोकतन्त्रको हात, खुट्टा र आँखे जडिन। प्रेमप्रसाद जस्ता दर्शो लाख, करोड नै होला। यति धेरै मानिसको जीवनलाई हाम्रो राजनीतिले छुँदैन। हालसम्म छोएको छैन।

राजनीतिमा पैसावाला र ठेकेदारै ठेकेदार छन्। नेपाललाई दलालले खायो। प्रेमप्रसादहरूलाई पनि त्यसैले खाइरहेको छ। हरेक पक्षमा विचौलिया छन्। प्रेमप्रसादलाई पनि विचौलियाले दुःख दिएको देखिन्छ। हाम्रो संसदमा विचौलियाहरू देखिन्छन्। साना किसान र साना व्यापारीको कहिँ कतै प्रतिनिधित्व छैन। हाम्रो राजनीतिमा उनीहरूको आवाज छैन। स्थानीय तहमा पनि छैन। कुनै संसदमा कतै भए पनि उनीहरू पाटी नेताहरूले जे भन्छन्, त्यही भट्याउँछन्। साना व्यावसायी नै भए पनि ठुल्ला राजनीति भट्याउँछन्।

कसैले भन्यो- नेपालमा एक घर एक दलाल छन्। दलाली ब्यापत छ। जग्गा दलाली, लाइसेन्स, दलाली, नक्सापास दलाली। यातायातदेखि तरकारी बजारसम्म दलाल, विचौलिया छन्। किसान र उपभोक्ता दुवैलाई ठग्ने धन्डा मौलाएको छ। एक तिहाईभन्दा धेरै जग्गा बाँभो रहन लागिस्कोयो। प्राथमिक काम गर्नेभन्दा दलाली गर्ने धेरै भएपछि देश उँगो लाट्टेन, तर हाम्रा सरकारले यो समस्या छामेको पनि छैन।

नेपाली मिडिया पनि 'स्याडो बक्सिड' खेल्नेहरूको सहयोगी बन्यो। कुन नेताले के भन्योमा मिडिया केन्द्रित छ। नेताले के गर्‍यो भनेर कतै कभर भयो भने त्यो उद्घाटन मात्रै हो। रिबन काटेको खबर लेख्न सीमित छ। त्यो आवश्यक छैन भनेको होइन, तर

मुलुकका प्रमुख समस्याभन्दा त्यो किन महत्वपूर्ण बन्यो भन्ने प्रश्न हो।

३ करोड नेपाली होइन, ३० जना नेताको गणेश बन्न पुग्यो नेपाली मिडिया। काठमाडौं केन्द्रित मिडिया दूरदराज जाँदैन, किनभने त्यहाँ नाफाभन्दा खर्च धेरै हुन्छ। काठमाडौं केन्द्रित भएर पाटी, गठबन्धन, चुनाव, उपचुनाव, कसले जित्यो, को मन्त्री भयो यस्तै यस्तै लेख्छ। मिडियाले एक तिहाईभन्दा बढी जग्गा बाँभै बसेको खबर उति लेख्दैन। किसानले ५ रूपैयाँ मुठा बेचेको साग उपभोक्तालाई २५ रूपैयाँमा मिडाएको समाचार मिडियाले लेखेको खोई?

म्याद गुर्जिएको औषधि वा स्याम्पु बेचेको खबर लुकाउनु मिडियाको धर्म बनेको छ। प्रेमप्रसादले उल्लेख गरेका ठूला व्यापारीहरूको कथा त आउँदैन। आफ्नै एकदमै कम आउँछ। किन?

त्यसैले प्रेमप्रसादको मृत्युमा हामी धेरै पक्ष जिम्मेवार रह्यौं। अस्त विरोध प्रदर्शनमा एउटा प्लेकार्डमा सोधिएको थियो- प्रेमप्रसादको आत्महत्या कि हत्या हो? हामी समाजशास्त्रीका लागि यो अहं सवाल हो। हामी मानिसलाई सामाजिक प्राणी भन्छौं। मानिसलाई बनाउने-विगाने, आत्महत्या गराउने-जीवन दिने सबै समाज हो भने एक हिसाबले आत्महत्या दुरुत्साहन त यो समाजले नै गरेको हो भन्नुपर्छ। यसो भन्दा प्रेमप्रसादको कर्तापन हरिन्छ कि भन्ने चिन्ता छ। र पनि यो अर्धसत्य त हो नै। त्यसकारण यो दोषको भागी हामी सबै हौं। उनी खप्ने नै मान्छे हुन तर यस्तो विन्दुमा पुर्‍याइयो कि उनले यष खप्न सकेनन।

प्रेमले आफ्नो सन्देशमा डिप्रेसनको प्रसंग पनि उल्लेख गरेका छन्। डिप्रेसन आजकल चलनचल्तीको भाषा बनेको छ। सन् १९९० देखि २०१० सम्म टर्चर ९यातना० चलनचल्तीको शब्द थियो। त्यसको दिन सकियो। आजकल हरेक मान्छेको मुखबाट डिप्रेसन निस्कन्छ। मलाई भने डिप्रेसन भन्दा डेस्प्रेसन ९निराशाहरुतासा० जस्तो लाग्छ। ब्रह्मपुत्रमा हामफाल्न गरेको प्रयाससहित यसअघि नै दुई-चार पटक आत्महत्या गर्न खोजेको भन्ने छ। तर त्यहीनेर चीनपारि गएर काम गर्ने इच्छा र केही कर्म पनि छ। हिमाल काट्न नसकेर रोकिएको प्रसंग छ।

प्रेमको परिवारभित्र भएका घटनाक्रम पनि महत्वपूर्ण 'टर्निङ प्वाइन्ट' हो जस्तो लाग्छ। अरुले पाए जति जग्गा नपाएको र अहिले पनि आमा, दाजु लगायतले मद्दत नगरेको भन्ने रहेछ। आफ्नो नजिकको मानिसबाट बढी अपेक्षा गरिन्छ, उनीहरूबाट थोका पाउँदा निराशा बढ्ने जोखिम धेरै हुन्छ। त्यसैले आत्महत्यामा नजिकको मानिसहरूको भूमिका उल्लेख्य हुन्छ।

पहिला एसएलसीमा असफल भएपछि १४-१५ वर्षका केटाकेटी रातीपोखरीमा हामफालथे वा अरु उपायले आत्महत्या गर्थे। उनीहरूले आफू फेल भएर भन्दा बाबुआमाले के भन्छन् भन्ने आत्महत्या गरेका हुन्। बाबुआमाको डर र उनीहरूसँग सम्बन्ध टुट्ला कि भन्ने त्रासले हो। मलाई निकाल्छ कि माया गर्दैन कि भन्ने त्रासले हो। त्यस्तै क्यासिनोमा जुवा हानेले पैसा हारेर होइन, श्रीमतीले के भन्छिन् भनेर आत्महत्या गर्छन्। श्रीमतीसँगको सम्बन्धमा उसले जित्कै विश्वास गरिनँ, लुकाएर पैसा हारे, अब उसलाई मैले कुन मुख देखाउने भनेर आत्महत्या गर्छन्।

राजनीतिक पाटीहरूको घोषणापत्र हेर्दा प्रेमप्रसादहरूको जीवनलाई छुने विषयहरू छन्। संविधानमा त लोकतन्त्रमा आधारित समाजवाद भनिएको छ, तर हामी यस्तो आकाशो राजनीति गरिरहेका छौं कि आफ्नो शासन कायम गर्नकै लागि जे पनि गरिने भयो अब। हाम्रो राजनीतिले नेताको मात्रै जीवन छुने भयो, नागरिकको होइन।

समाज र व्यक्ति दुवै परिवर्तन हुन्छन्। परिवर्तनको यस्तो प्रयास गर्दा अहिलेकै राजनीतिले पनि काम गला, तर अहिले त

प्रेमले आफ्नो सन्देशमा डिप्रेसनको प्रसंग पनि उल्लेख गरेका छन्। डिप्रेसन आजकल चलनचल्तीको भाषा बनेको छ। सन् १९९० देखि २०१० सम्म टर्चर ९यातना० चलनचल्तीको शब्द थियो। त्यसको दिन सकियो। आजकल हरेक मान्छेको मुखबाट डिप्रेसन निस्कन्छ। मलाई भने डिप्रेसन भन्दा डेस्प्रेसन (निराशाहरुतासा) जस्तो लाग्छ। ब्रह्मपुत्रमा हामफाल्न गरेको प्रयाससहित यसअघि नै दुई-चार पटक आत्महत्या गर्न खोजेको भन्ने छ। तर त्यहीनेर चीनपारि गएर काम गर्ने इच्छा र केही कर्म पनि छ। हिमाल काट्न नसकेर रोकिएको प्रसंग छ।

गरेजस्तो पटककै लाग्दैन। हामी गणतन्त्र, लोकतन्त्र वा लोकतन्त्रसँग जोडिएको समाजजवावदात धेरै टाढा पुगिसक्यौं। अब यो फर्किएर आउँछ, जनतालाई छुन्छ कि छुँदैन, मलाई थाहा छैन।

मलाई यसमा किन पनि द्विविधा छ भने गृहमन्त्रालयले प्रेमप्रसाद आत्मदाह प्रकरणबारे छानविन गर्न बनाएको समितिले गरेको निर्णय हेरेौं। दोस्रो निर्णयमा प्रेमप्रसादको व्यक्तिगत जीवनबारे पनि अनुसन्धान गर्ने भन्ने छ।

त्यो किन गर्नुपर्‍यो? त्यसको अर्थ के हो? संसारका सबै शक्तिशालीले जहिले पनि अरुको समस्यालाई व्यक्तिकरण गर्छन्। त्यही मान्छेको दोष हो, व्यवस्था वा राज्य प्रणालीको दोष होइन भन्न उक्त बुँदा राखिएको हो भन्ने लाग्छ मलाई। हाम्रो सिस्टम त त्यस्तो होइन, उसैको कमजोरीले आत्महत्या गर्‍यो भन्ने होला। सरकारी कर्मचारीको छानविन समिति बनाएको छ। उनीहरूले टयाकटुक पारेर सिध्याउँछन्। नियम मिल्दैन भन्ना। जस्तो, भाटभटेनीको आफ्नै यो नियम छ भन्ना। यो व्यवस्थामा भाटभटेनीकै जस्ता मान्छेहरूको दबदबा छ। त्यो समितिबाट कुनै तार्त्विक कुरा निस्कन्छ जस्तो लाग्दैन। मैले भाटभटेनीको उदाहरण मात्र दिएको, यस्ता कति छन् कति यहाँ। केही गम्भीर सवाल अधिसादा राजनीतिज्ञलाई आफूलाई गाल पाछ्छ भन्ने त्रास पक्कै होला।

तीन तहको सरकार बनेपछि केही पक्षहरूमा नागरिकको पहुँच बढेको छ। स्वास्थ्य चौकीमा अलि सजिलो र केही निशुल्क उपचार भएको होला। वृद्धभत्ता पाइन्छ। तर, अन्य सरकारी सुविधा केहीले सजिलै पाउँछन्, धेरैले पाउँदै पाउँदैनन्। सरकारले दिने अनुदान कसले लिन्छ भन्ने कुरा प्रस्टै छ। त्यसैले पहुँचवालाको लागि सजिलैसँग सरकार छ। सामान्य नागरिकलाई छैन।

दैनिक रूपमा भइरहने आत्महत्याको घटनाभन्दा प्रेमप्रसादको घटनाले हामीलाई किन छोयो भने यो आगोसँग जोडियो। आगोको विष्व भयो छ। दोस्रो, उनको घटना सार्वजनिक स्थलमा भयो। तेस्रो, उनले छोडेको 'नोट' हो। त्यो हामी वारम्बार हेर्न सक्छौं। अरु चाहिँ कथा जस्तो हुन्छन्। नोट पढ्दा उनी जिउँदो जाग्यो मानिस लाग्छन्। त्यो पढिरहेवा प्रेम प्रसादको तस्वीर आउँछ। सम्भन कायम गराउने प्रकृतिको छ। यसलाई हामी पटक-पटक सन्दर्भ बनाउन सक्छौं। अरु आत्महत्याको कुरा आलटाल भए पनि यो अलि कालसम्म चल्यो। चौथो, प्रेम आफैले घटनालाई यो सिंगो प्रणालीसँग जोडे। उनले आफ्नो आत्महत्यालाई वृहत् संरचनासँग जोडे। त्यसकारणले पनि सबैले सम्झिरहने एउटा कथ्य भयो।

हाम्रो लोकतन्त्रको खाका ठीक छ, तर हामीले काम गर्न सकेनौं। किन सकेनौं? हामीजस्ता मानिसहरू 'डिमान्डिङ' भएनौं। माग भएपछि आपूर्ति हुने हो, तर हामीले हाम्रो नेतृत्वले हावावारी कुरा गर्दा पनि ओहो, आहा भनेर तारिफ गर्थौं। मिडियाले लेखिदिएपछि तारिफ हुने भइगयो। हामीले प्रश्न नगर्दा नेपाल के हो भनेर बुझ्न

प्रतीक प्रधान

नेपालको राजनीतिक अखडामा अहिले रमाइलो कुस्ती भइरहेको छ। नेपाली कांग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवा र नेकपा (एमाले) का अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीबीच सत्ता खोसाखोसको प्रतिस्पर्धा चलिरहेको छ। अनि नेकपा (माओवादी केन्द्र) का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड'ले यसको फाइदा उठाउँदैछन्। विसं २०७९ मंसिर ४ गतेदेखि चलेको यस खेलमा देउवाको दाउ सफल हुँदा पनि 'प्रचण्ड' विजयी भएको देखिन्छ भने ओलीको दाउ सफल हुँदा पनि उनै 'प्रचण्ड'ले जितेको देखिन्छ।

गत २०७९ मंसिर १० गते दिउसो साढे १२ बजेसम्म देउवा सफल देखिएका थिए। किनभने 'प्रचण्ड' लाई प्रधानमन्त्री बनाउने 'भद्र सहमति' थियो। तर, त्यही

दिन साढे दुई बजे ओली विजयी भएको देखिए। फेरि पनि प्रधानमन्त्री भने 'प्रचण्ड' नै भए। ओलीको सफलतामा राष्ट्रपतिले अत्यन्त हर्षका साथ दाहाललाई प्रधानमन्त्री नियुक्त गरिदिइन्। नयाँ गठबन्धनको सरकारले विश्वासको मत लिनुपर्ने समय आयो। प्रतिनिधि सभाका २७५ सदस्यमध्ये २६८ सांसदले दाहाल सरकारलाई समर्थन गरे। यसपलट कांग्रेसले दाहाल नेतृत्वको सरकारलाई समर्थन गरिदियो।

राजनीतिक दाउपेच खेल्न माहिर देउवाले दाहाल सरकारलाई समर्थन गरेर एमाले-माओवादी र अन्य दलको

पिउलान् त ओलीले अपमानको विष ?

राखपालाई जनताले संसद्मा एक सशक्त प्रतिपक्षको भूमिका निर्वाह गर्छ भन्ने सोच र उत्साहले विजयी गराएर पठाए। तर, सो दलका नेता भने कुनै पनि मूल्यमा सरकारमा जान र टाँसिएर बस्न लालायित देखिए।

गठबन्धनको रथ गन्तव्यमा पुग्नबाट रोक्ने छाँट देखाए। यही कोलाहलबीच सत्ता गठबन्धनको सम्झौताअनुरूप सभामुख र उपसभामुखको निर्वाचन त भयो तर केही समय पहिले अत्यन्त तिक्तताका साथ छुट्टिएको ओली-दाहालको दुई पाइलटवाला जोडीले एकआपसमा विश्वास जमाउन नसकेको कारणले भने राजनीतिले नयाँ मोड लिने अवस्था उत्पन्न भएको छ। नेपाली कांग्रेसले आफ्नो सरकारलाई समर्थन गर्नेवित्तिकै २०७८ सालमा ओलीसँग पारपाचुके गरेपछि देउवासँग

विताएका रमाइला पलको संभ्रनानले दाहाललाई पुलकित बनायो भने ओलीलाई नराम्ररी भस्कायो। आफूलाई नेपाली कांग्रेस र शेरबहादुर देउवाको माया लागेर आएको सत्ता प्रधानमन्त्री दाहालले केही स्थानमा सार्वजनिकरूपमै प्रकट गरे। त्यतिमात्र होइन, आफ्नो दलको केन्द्रीय समितिको बैठकमा उनले 'ओलीले आफूलाई सबैतिरबाट घेरामा पारे' भनेर दुःखसमेत पोख्न भ्याए। यसैबीच रवि लामिछाने प्रकरण पनि ओली र दाहालबीच फाटो ल्याउने कारण बनेको छ। हालका लागि संवैधानिक इजलासको निर्णयअनुसार लामिछानेको पद खारेज भए पनि राष्ट्रिय स्वतन्त्र पाटीलाई गृह मन्त्रालयसहित तीन मन्त्री र एक राज्यमन्त्री दिने सम्झौताअनुरूप सोही दललाई गृहमन्त्रीको पद दिनुपर्ने धारणा एमालेको देखिएको छ भने यही कुरा दाहाललाई चित्त नबुझेको स्पष्ट देखिएको छ। दाहालका निकटतम माओवादी नेता पनि प्रधानमन्त्रीले आफूसँग कुनै पनि महत्त्वपूर्ण मन्त्रालय नराखेकोमा रुष्ट छन्। अब उनीहरू गृह मन्त्रालय छाड्ने मनस्थितिमा देखिँदैनन्। राखपाका नवनि्युक्त (नयाँ नागरिकता लिएपछि) (बाँकी ३पेजमा)

बैतडी महिला क्रिकेट

बैतडी महिला क्रिकेटको उपाधि देहीमाण्डौलाई

पोष्ट संवाददाता

धनगढी । बैतडीको दशरथचन्द्र नगरपालिकामा सम्पन्न नगरस्तरीय महिला टि-२० क्रिकेटको उपाधि दशरथचन्द्र नगरपालिका-२ देहीमाण्डौले जितेको छ।

मंगलबार भएको फाइनल खेलमा दशरथचन्द्र नगरपालिका-२ त्रिपुरालाई ७ विकेटले पराजित गर्दै देहीमाण्डौ प्रथम भएको थियो। उपाधि सँगै देहीमाण्डौले नगद २५ हजार, ट्रफी र मेडल हात प्राप्त गरेको छ। त्रिपुराले भने नगद १५ हजार, ट्रफी मेडल र प्रमाणपत्रमा चित्त बुझायो।

जितका लागि पाएको ६० रनको सामान्य लक्ष्य देहीमाण्डौले तीन विकेटको क्षतिमा ७ ओभर ५ बलले पुरागयो। देहीमाण्डौको जीतमा कप्तान पिंकी बोहराले अविजित २०, मनिषा बोहराले ११ र कविता बोहरा अविजित १० रनको योगदान गरिन्। त्रिपुराका लागि करिश्मा थापा,

जानकी थापा, जानवी मौनीले १/१ विकेट हात पारिन्।

त्यसअघि निङ्गलाशैनी खेल मैदानमा टस जितेर पहिला ब्याटिङ गरेको त्रिपुरा १४ ओभर ३ बलमा सबै विकेट गुमाएर ५९ रन मात्रै जोड्न सकेको थियो। उसका लागि माया टमटाले १० रन बनाउनुबाहेक अन्यले दोहोरो अंकमा रन जोड्न सकेनन्। देहीमाण्डौका लागि निर्मला बोहरा, आरती बोहरा, बसन्ती बोहराले ३/३ विकेट हात पारिन्। देहीमाण्डौकी बसन्ती बोहरा ओभरमा अफ द फाइनल भएकी छन्।

यसैबीच प्रतियोगिताभर व्यक्तिगत १ सय ४९ रन र ५ विकेट हात पारेकी देहीमाण्डौकी कप्तान पिंकी बोहरा सर्वोत्कृष्ट खेलाडी चुनिइन्। उनले ३ हजार पुरस्कार पाइन्।

यस्तै १० विकेट हात पारेकी देहीमाण्डौकी बसन्ती बोहरा उत्कृष्ट बलर, १ सय ४९ रन बनाएकी देहीमाण्डौकी

पिंकी बोहरा उत्कृष्ट ब्याटर चुनिइन्। दुबैले जनही एक हजार पाँच सय पुरस्कार पाए। यस्तै दनपा ९ ग्वालेकको टोली अनुशासित टोली घोषित हुँदै तीन हजार पायो। दनपा १० बाराकोटकी प्रियान्सी चन्द उदयीमान खेलाडी चुनिँदै एकहजार पुरस्कार पाएको प्रशिक्षक दीपेन्द्र बोहराले बताए।

शहीद दिवसको अवसरमा दशरथचन्द्र नगरपालिकाका सहयोगमा नगरखेलकुद विकास समितिले प्रतियोगिताको आयोजना गरेको हो। प्रतियोगितामा ७ टोलीको सहभागिता रहेको थियो।

यस प्रतियोगितामा सहभागी खेलाडीको हौसला बढाउन प्रत्येक खेलमा खाजा खर्च स्वरूप जनही १ सय ५० का दरले खेलाडीलाई नगद दिइएको दशरथचन्द्र नगर खेलकुद विकास समिति अध्यक्ष भूपेन्द्र चन्दले बताए। यस्तै समापन समारोहमा दशरथचन्द्र नगरपालिकाभित्र रहेका अन्तर्राष्ट्रिय खेलाडीलाई दोसल्ला र कदरपत्र

सहित सम्मान गरिएको छ। यहाँबाट अन्तर्राष्ट्रिय खेल खेल्नसकेका रिन्तु कनौजिया, अञ्जली चन्द, द्रोपती कुँवर, रेखा रावल र जानकी भट्टलाई सम्मान गरिएको हो।

समापन समारोहमा दशरथचन्द्र नगरपालिकाका प्रमुख पुस्करराज जोशी लुक्खाभाईले खेलकुद क्षेत्रमा सबैभन्दा बढी बजेट विनियोजन गरेर खेलकुदलाई प्राथमिकतामा राखिएको र खेलाडीको क्षमता अभिवृद्धिसँगै भौतिक पूर्वाधार निर्माणमा पनि जोड दिइएको बताए। नगरले वार्षिक क्यालेन्डर निकालेर त्यसमा खेलकुद प्रतियोगिताका कार्यक्रमहरू बढीभन्दा बढी राखिने उनले दावी गरे।

दक्ष खेलाडी उत्पादन गर्ने हेतुले प्रतियोगिताको आयोजना गरेको र निकट भविष्यमै अन्य खेलकुदका प्रतियोगिता सञ्चालन गरिने दशरथचन्द्र नगर खेलकुद विकास समिति अध्यक्ष भूपेन्द्र चन्दले बताए।

पिउलान् त ओलीले ...

अध्यक्ष रवि लामिछानेसँग भएको भेटमा निश्चित प्रक्रिया नपुर्याइसकेका रविलेमात्र होइन गृह मन्त्रालय अब रास्वपाले नै पाउने भनेर दाहालले स्पष्ट पारिसकेका छन्।

दाहालको यो अडान पनि रास्वपा वा रवि लामिछानेविरुद्ध नभएर केपी शर्मा ओलीलाई एउटा चुनौतीपूर्ण सन्देश हो।

रास्वपाले गृह मन्त्रालय नपाए सरकारको समर्थन फिर्ता लिने धम्की दिए पनि सो धम्की कति खोक्रो छ भन्ने स्वयम् लामिछाने र ओलीलाई समेत थाहा छ।

रास्वपालाई जनताले संसदा एक सशक्त प्रतिपक्षको भूमिका निर्वाह गर्नु भन्ने सोच र उत्साहले विजयी गराएर पठाए। तर, सो दलका नेता भने कुनै पनि मूल्यमा सरकारमा जान र टाँसाएर बस्न लालायित देखिए। हुनत, लामिछानेको नागरिकताको मुद्दालाई कमजोर बनाउन सकिन्छ भन्ने सोचका कारण पनि सरकारमा हाफ्मालुन अधीर भएको हुन सक्थ्यो। अब फेरि रवि लामिछानेले आफू अमेरिकी नागरिक हुँदाहुँदै नेपाली नागरिकताको आधारमा नेपाली राहदानी बनाएको मुद्दा उठ्दै छ। त्यसैले पनि रास्वपा सरकारबाट बाहिरिन नचाहने अनुमान सहजै लगाउन सकिन्छ। यो गठबन्धन भत्किएर दाहाल पुरानो गठबन्धनमा फर्के भने पनि रास्वपा सरकारलाई समर्थन गर्न पुग्ला भन्ने अडकल सहजै गर्न सकिन्छ।

परन्तु, राजनीतिमा सधैं आफूले सोचेजस्तो हुँदैन। पहिले देउवाले सोचेजस्तो भएन। पछि विश्वासको मतका क्रममा ओलीले सोचेजस्तो भएन। अब राष्ट्रपति बनाउने क्रममा फेरि ओलीले चाहेजस्तो नहुने स्पष्ट संकेत देखिसकेको छ।

उता, राष्ट्रपति बनाइसकेपछि दाहालले चाहेजस्तो नहुने पनि संभावना त छ। दाहालले चाहेजस्तो नहुने भनेको राष्ट्रपति कांग्रेस समर्थनको बनाए पनि यो गठबन्धन टुटाउन उनलाई गाह्रो पर्न सक्छ। तर, यसका लागि केपी शर्मा ओलीले रास्वपाले गृह नपाएको र आफ्नो उमेदवार राष्ट्रपति पदमा पराजित भएको अपमानको विष पिउने सामर्थ्य देखाउनुपर्नेछ।

निर्वाचन आयोगले राष्ट्रपतिको निर्वाचन फागुन २५ गते र उपराष्ट्रपतिको

निर्वाचन चैत ३ गते गराउने घोषणा गरिसकेको छ। फागुन २५ गते एमाले समर्थित उमेदवार राष्ट्रपतिको पदमा विजयी भएन भने के एमालेले सरकारलाई दिएको समर्थन फिर्ता लिन्छ होला त ? हो यहीनिर एमाले अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीले कालकूट विष पिउनुपर्ने अवस्था आउँछ।

विसं २०७४ सालको निर्वाचनमा कम्युनिस्ट गठबन्धनबाट करिब दुई तिहाइ बहुमत ल्याएर साठै तीन वर्ष सरकार चलाएका ओलीले गठबन्धन कायम राख्न नसक्दा सरकारबाट बाहिरिनु पर्यो। सरकार छोड्नुभन्दा मध्यावधि निर्वाचनमा जाने सोच राखेर दुईदुई पल्ट संसद् विघटन गर्दा पनि सबैभन्दा अदालतले उनको मनसुवा पूर्ण हुन दिएन। त्यसबेला संघीय सरकारमात्र होइन प्रदेश सरकारबाट पनि एमाले ओर्लियो।

ओलीले लिएका निर्णयका कारण पाएको असफलतालाई सार्वजनिक रूपमा जति लुकाउन खोजे पनि सत्ताको गुलियो चाटेका उनका कार्यकर्ता र आसेपासेलाई सत्ता बाहिर बस्नुपर्नेको कति पचेको छैन। यो कुरा स्वयम् ओलीले पनि नबुझेका हैनन्। अहिले माओवादी अध्यक्ष

दाहालले नेतृत्व गरेको सत्ताबाट बाहिरिँदा संघीय मन्त्री, प्रदेशमा मुख्यमन्त्री, मन्त्री, संवैधानिक निकायका अध्यक्ष र सदस्य, राजदूत र सरकारले नियुक्त गर्ने अन्य सर्वो पदहरूको लाभ पाउनबाट एमाले चुक्नेछ।

त्यस्तै हजारौं समर्थकहरूलाई घुस खान र कमाउन सक्ने स्थानमा ल्याउन पाउने मौका पनि खेर जान्छ। हुनत, नेपाली कांग्रेस पनि ओली-दाहाल गठबन्धन भत्केला र बाक्लो दाल खाउँला भनेर रूयाल काढ्दै सत्ता राजनीतिको मैदानमा पछि लागेको कारण यही नै हो। कुनै राम्रो काम गरेर देश उँभो लगाउँला भनेर त पक्कै हैन।

त्यसैले, यसपल्ट गृह रास्वपाले नपाएको र राष्ट्रपति आफूले नपाएको भौकमा सरकारबाट बाहिरिने अँट ओलीले सहजै गर्दैन। अब चडिँने ओलीका समक्ष दाहालको सरकारलाई पाँचै वर्ष समर्थन गरेर आफ्नो दुनो सोभ्रयाउने कि माओवादी र कांग्रेसको पिरतीमा कैँची चलाएर आफू नेपाली कांग्रेससँग मिल्न जाने भन्ने दुई विकल्पमात्र बाँकी छन्।

केपी ओलीका लागि दुवै विकल्प

सहज छैनन्। शेरबहादुर देउवालाई उनले फुक्याएर प्रचण्डको सरकार बनाएको घाउ अझै आले छ। त्यसैले कांग्रेससँग अर्को गठबन्धन सजिलै हुने सम्भावना छैन। पाँच वर्ष सरकार बाहिर बसेर सम्पूर्ण नेता तथा कार्यकर्ताको मनोबल गिराउने कार्य गर्न निकै ठूलो नैतिक बल चाहिन्छ जुन केपी ओलीले देखाउने सम्भावना अत्यन्त न्यून छ।

त्यसैले अहिलेको राजनीतिक परिदृश्यमा ओलीले नचाहेको व्यक्ति राष्ट्रपति बनेको खण्डमा पनि अपमानको विष निलेर यही सरकारलाई निरन्तर समर्थन गर्ने वाध्यता उनको देखिन्छ। त्यस्तो अवस्थामा दाहालले कांग्रेसलाई अहिले राष्ट्रपतिको पद उपहारमा दिएर अलिपछि प्रणय गरौंला भनेर थामथुम पार्न सक्छन्।

यद्यपि, नेपाली राजनीतिमा कुनबेला कस्तो मोड आउँछ भनेर त देउवाका ज्योतिषले समेत मिलाउन सकेनन्। एउटा विश्लेषकले कति मिलाउला ? त्यसैले, राजनीतिको नाट्यशालामा के कस्ता नाटक मञ्चन हुनेहुन्, हेर्दै जाऊं।
(साभार : बाह्रबिबर)

यौन शोषण आरोप...

अनाथालयमा आश्रित १४ वर्षीया र १६ वर्षीया नाबालिकायाथि करणी गरेको भन्ने प्रारम्भिक जानकारी आएपछि अनुसन्धान हुन बाँकी रहेको प्रवक्ता शाहले

बताए। नाबालिका करणी गरेको आरोपमा चन्द्रलाई मंगलबार पक्राउ गरिएको हो। चन्द्रलाई जिल्ला प्रहरी कार्यालय कञ्चनपुरको हिरासतमा राखेर थप अनुसन्धान भइरहेको प्रवक्ता शाहले बताए।

प्रणाली सुधारका...

सुधार ल्याउन सकेमा निकै उपलब्धीमुलक हुने विचार व्यक्त गरे। समाजसेवी पदमा गुरुडले लैगिक विभेद र सिमान्तकृत समुदायको समावेशीकरणका सन्दर्भमा साँसद डा. जोशीलाई आफूहरूले सुझाव दिएको जानकारी दिइन्। उनले जनप्रतिनिधीहरूले सरोकारवालाहरूको सुझाव अनुरूप काम गर्न सकेमा आम नागरिकको

परिवर्तनको आकांक्षा साकार हुनसके जिकिर गरिन्।

'डडेल्धुरा जिल्लामा क्रियासिल सबै सरोकारवालाहरूसँग अन्तरक्रिया गरेर सुझावहरू संकलन गरिरहेको छु' साँसद डा. जोशीले भने, 'कार्यपद्धती र प्रणालीमा सुधार ल्याउन सबै क्षेत्रबाट महत्वपूर्ण सुझावहरू प्राप्त भइरहेका छन्। प्राप्त सुझावअनुसार नीतिगत अवस्थामा सुधार ल्याउन प्रतिवद्ध भएर काम गर्नेछु।'

धनगढी उप-महानगरपालिका

धनगढी, कैलाली

संघियारको नाममा जारी सूचना

यस उप-महानगरपालिकाका वडा १ शान्तिनगरमा अवस्थित कित्ता नं. ६१० क्षेत्रफल १५२.३७ व.मि.मा भवन निर्माण गर्ने घरधनी श्री शारदा देवी थापाले यस न.पा.मा पेश गरेको नक्सा बमोजिमको भवन निर्माण गर्न निवेदन पेश गरेकोमा संघियारको नाममा यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ। निवेदन साथ पेश हुन आएको प्रमाण र नक्साको आधारमा निर्माण स्वीकृत दिँदा तपाईंको जग्गा लगायत सार्वजनिक स्थलको हानि नोक्सानी हुन्छ हुँदैन, सन्धि सर्पन हानि नोक्सानी हुने भए यो सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिन भित्र सबुत प्रमाण सहित नगरपालिकामा उजुर गर्नु सुचित गरिन्छ। म्याद नाधी आएको उजुरी उपर कुनै किसिमको कारवाही नहुने व्यहोरा जानकारी गराइन्छ।

१. निर्माणको निमित्त प्रस्तावित जग्गाको चारकिल्लाको विवरण

दिशा	आफ्नो जग्गा लम्बाई (फिट/मिटर)	छाड्ने आफ्नो जग्गा (फिट/मिटर)	संघियार		
			कि.नं.	लेन्डस्केपको प्रकार	नाम
पूर्व					दल बहादुर बिष्ट
पश्चिम					बाटो
उत्तर					तुलसी देवी कार्की
दक्षिण					नन्द देवी ऐर र बाटो

घरको नाप: लम्बाई २७'३" चौडाई २०'५" उचाई : ३१'३" तल्ला सख्या: ३

२. साईट प्लानको नक्सा

यौन दुराचार जहाँपनि हुन सक्छन्

त्यस्ता दुराचारीबाट सजग र सचेत रहौं, आफु पनि बचौ र अरुलाई पनि बचाऔं।

सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकार
आन्तरिक मामिला तथा कानून मन्त्रालय
धनगढी, कैलाली

कर्मचारी आवश्यकता

यस ए-वान ड्राईक्लीनर कम्पनीलाई दुई महिला कर्मचारी (रिसेप्सनिष्ट (Receptionist) को आवश्यकता भएकोले इच्छुक व्यक्तिले सम्पर्क गर्नुहोला।
तलव : आपसी सहमतीमा।

सम्पर्क नं. :
ए-वान ड्राईक्लीनर
मेनरोड धनगढी (चौलानी डिपार्टमेन्टल स्टोरको अगाडि)
फोन : ९८०४६०९३२२

खुशीको खबर ! खुशीको खबर !!

"सीप सिकौं आत्मनिर्भर बनौं।"

हाम्रो यहाँ दक्ष, अनुभवी प्रशिक्षकद्वारा तालिम दिईनुका साथै दक्ष कालीगढवाट अर्डर अनुसारको आधुनिक कपडाहरू सिलाई गरिन्छ।

8 जनाको समूह बनाइ आएमा 9 जनाको फी छुट गरिनेछ।

साथै कपडा पनि उपलब्ध छ।

वर्षी बुटिक

एल.एन.चौक, धनगढी

मो.नं.: ९८४८६८२३०, ९८११६७६४५८

पत्रिका मागेर होईन किनेर बढौं।

२०७९

यस्तो

छ

तपाईंको

राशिफल

माघ १८

(मेघ) चु.चे. चो. ला. लि. लु. ले.

वैवाहिक जिवनका लागि आवश्यक सरसल्लाह आउने छ। पारिवारिक जिवनमा नयाँ उमंगको वातावरण बन्नेछ

(वृष) इ. उ. ए. ओ. वा. वि. वु. वे. वो

सन्तान प्राप्तीको योग छ। दाम्पत्य जिवनमा तलमाथि नहोला भन्न सकिन्छ। आफन्तको सहयोग मिल्नेछ।

(मिथुन) का. कि. कु. घ. ड. छ. के. को. ह

समय राम्रो छैन। धेरै उत्साही भएर काम नगर्नु नै बेश छ। मद्य मस्त्रि आदि उपभोग गर्ने दिन आउन सक्छ।

(कर्कट) हि. हु. हे. हो. डा. डि. डु. डे. डो

परिवारको सहयोग सामान्य रहला। धार्मिक विचार आउने छ। कामको उचित मूल्यांकन होला।

(सिंह) मा. मि. मु. मे. मो. टा. टि. टु. टे

स्वास्थ्यमा खराबी हुनेछ। खानपिनमा न्यस्त दिन छ। वाहानबाट लाभ प्राप्त होला।

(कन्या) टो. प. पी. पु. ष. ण. ठ. पे. पो

पारिवारिक सुख सम्पत्ति उपभोग गर्ने दिन छ। धार्मिक विचारवान बन्ने समय छ। सबैले मन पराउने छन्।

(तुला) रा. री. रू. रे. रो. ता. ती. तु. ते

आजको दिन यात्राको लागि उपयुक्त छैन। कृषिजन्य कारोवार उत्तम हुनेछ। राजनीति तर्फ चासो बढ्ला।

(वृश्चिक) तो. ना. नि. नू. ने. नो. या. थि. यू

परिवारमा मांगलिक कार्य तथा भेटघाटको अवस्था छ। न्यापारबाट आंशिक लाभ हुनेछ। फलदायी समय छ।

(धनु) य. यो. भा. भी. भू. ध. फा. ड. भे

फलदायी समय छ। सरकारी कामकाजबाट लाभ हुनेछ। साथीको सहयोग मिल्नेछ।

(मकर) भो. जा. जी. जू. जे. जो. ख. खि. खु. खे. खो. गा. गी

धार्मिक कार्यतिर मन जानेछ। आर्थिक लाभ हुने देखिन्छ। यात्रा नगर्नु बेश होला।

(कुम्भ) गु. गे. गो. सा. सी. सु. से. सो. द

पारिवारिक समस्या देखिन सक्छ। यात्राको लागि उपयुक्त छैन। बौद्धिकताले काममा सफलता मिल्ने छ।

(मीन) दी. दू. थ. भ. ज. दे. दो. च. ची

समयले तपाइलाई अनुशासित बनाउने छ। काम गर्ने उत्साह आउने छ। यात्राको लागि उपयुक्त समय छैन।

प्रणाली सुधारका लागि सुभाब मागदै स्वतन्त्र सदस्य जोशी

राम धामी

डडेल्धुरा। सुदूरपश्चिम प्रदेश सभा सदस्य डा.ताराप्रसाद जोशी पछिल्लो समय गृह जिल्ला डडेल्धुरामा विद्यमान कार्यप्रणाली र पद्धतीमा नीतिगत सुधार ल्याउन सुभाब संकलन गरिरहेका छन्।

स्वतन्त्र उम्मेदवार भएर डडेल्धुराको प्रदेशसभा 'ख' बाट निर्वाचित सांसद डा.जोशीले डडेल्धुरामा रहेका सबै सरकारी कार्यालय प्रमुखसँग छलफल अन्तर्क्रिया गरेका छन्। कार्यक्रममा सहभागी जिल्लास्थित सरकारी कार्यालयका कार्यालय प्रमुखहरूले आफ्नो कार्यालयले गरिरहेका काम, समस्या र चुनौतीका बारेमा सांसद डा. जोशीलाई जानकारी गराएका छन्।

जिल्लामा कार्यरत सरकारी कार्यालयका कार्यालय प्रमुखहरूले वजेट अभाव, कर्मचारी अभाव, प्रदेश सरकारसँग समन्वयको कमिलगायत समस्या रहेको बताएका छन्। सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारको योजना तजुमा प्रक्याविहीन रहेकाले योजना कार्यान्वयनमा कठिनाई उत्पन्न भएको प्रदेश सरकार सम्बद्ध कार्यालयका प्रमुखहरूले गुनासो गरे।

घरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय डडेल्धुराका प्रमुख केशवसिंह भण्डारीले वजेट अभाव, नागरिक वडापत्र नभएको, सवारीसाधनको अभाव, कार्यालय जीर्ण, कर्मचारीलाई तालिमको अभावलगायतका समस्या रहेको बताए। उनले डडेल्धुरा जिल्लामा आलु, अदुवा, मसला र जिडबुटीजन्य उत्पादनको प्रशोधनसम्बन्धि उद्योगको सम्भाव्यता रहेको जिकिर गरे।

कृषि क्षेत्रमा वन्यजन्तुको समस्या समाधान चुनौतीपूर्ण रहेको कृषि ज्ञान केन्द्रका प्रमुख रामचन्द्र भट्टले बताए। कृषिजन्य उद्योग स्थापना गर्न सके सुदूरपश्चिमको बेरोजगारी हट्ने उनको तर्क थियो। उनले कृषि क्षेत्रमा वढी वजेट छुट्याउनका लागि पहल गर्न प्रदेशमा सदस्यसँग आग्रह गरे। उनले प्रदेश सरकारबाट योजना तजुमा गरिवा सेटिडमा काम भइरहेकाले योजना कार्यान्वयन चुनौतीपूर्ण बनेको बताए।

जिल्लामा ६५ हेक्टरमा सिचाइ विस्तार गर्ने लक्ष्य रहेको प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना डडेल्धुराले जनाएको छ। आर्थिक अभावका कारण एसईईको प्रश्न पत्र ढुवानीमा समस्या हुने गरेको शिक्षा विकास तथा समन्वय इकाईका

प्रमुख नारदप्रसाद जोशीले बताए। सामुदायिक विद्यालयहरूमा भौतिक पूर्वाधार विकासका कामहरू तिब्र गतिमा भइरहेको भए पनि शैक्षिक गुणस्तर सुधारका लागि योजनाबद्ध रूपमा काम थाल्न आवश्यक देखिएको जोशीले बताए।

कार्यक्रममा स्वास्थ्य कार्यालय डडेल्धुराले जिल्लामा पाँच वटा बर्थिड सेन्टर बनाउने तयारीमा भइरहेको जनाएको छ। आम नागरिकलाई आधारभूत स्वास्थ्य सेवा प्रवाहका लागि स्वास्थ्य संस्थामा आवश्यक उपकरण र जनशक्ति व्यवस्थापनमा जुटन आवश्यक रहेका स्वास्थ्यकर्मीहरू बताउछन्।

आवश्यकतामा आधारित योजना तजुमा हुनुको साटो माथिबाट तोकेर कार्यक्रम आउने परिपाटीले समस्या सिर्जना गर्ने गरेको कार्यालय प्रमुखहरूको गुनासो छ। पहुँच र सेटिडका भरमा तोकेर योजना पठाउँदा कार्यान्वयनमा कठिनाई हुनुका साथै वजेट दुरुपयोग बढेको र उपलब्धी नदेखिएको सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकार मातहतका कार्यालयका प्रमुखहरू बताउछन्।

प्रदेशसभा सदस्य डा.जोशीले जिल्लास्थित सरकारी कार्यालयका प्रमुखले

पोखेका समस्या समाधान गर्नका लागि आफूले सक्दो पहल गर्ने प्रतिबद्धता जनाएका छन्। डा. जोशीले जिल्लामा रहेका बुद्धिजीवी, शिक्षक, प्राध्यापक, कानून व्यवसायी, सञ्चारकर्मी, अधिकारकर्मी, उद्योगी, व्यवसायी र विभिन्न क्षेत्रका विज्ञहरूसँग सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारको कार्यप्रणाली, विधि र पद्धतीमा सुधार ल्याउन नीतिगत रूपमा कसरी काम गर्न सकिन्छ भन्ने विषयमा निरन्तर छलफल गरिरहेको उनका सहयोगी सुरेन्द्र मल्लले जानकारी दिए।

कानून व्यवसायी विष्णु भट्टले जिल्लास्तरमा रहेका सबै सरोकारवालाहरूसँग सुभाब संकलन गरेर नीतिगत अवस्थामा सुधार ल्याउनका लागि सांसद डा. जोशीले गरिरहेको काम निकै सल्लनीय भएको बताए। उनले जिल्लाको समग्र विकासका लागि मात्रै नभएर सुदूरपश्चिम प्रदेशमा नीतिगत सुधार ल्याउन डा. जोशीको कदम फलदायी हुने विश्वास व्यक्त गरे।

प्राध्यापक रामचन्द्र जोशीले हालसम्म निर्वाचित कुनै पनि सांसदले सरोकारवालाहरूसँग सुभाब संकलन नगरेको बताउँदै डा. जोशीले प्राप्त सुभाबका आधारमा नीतिगत अवस्थामा (बाँकी ३ पेजमा)

दोहोरो हेलमेट अनिवार्य गर्नेबारे प्रारम्भिक छलफल

पोष्ट संवाददाता

काठमाडौं। दोहोरो हेलमेट अनिवार्य गर्नेबारे प्रारम्भिक छलफल भएको छ। मंगलबार भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालयमा दोहोरो हेलमेट अनिवार्य गर्नेबारे प्रारम्भिक छलफल भएको हो।

उपप्रधानमन्त्री एवं भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्री नारायणकाजी श्रेष्ठको अध्यक्षता भएको उक्त छलफलमा यस सम्बन्धमा चासो राख्ने विभिन्न सरकारी र सामाजिक निकाय तथा व्यक्तित्वहरूको उपस्थिति थियो।

त्यसक्रममा उपप्रधानमन्त्री श्रेष्ठले नागरिक स्वयंले हेलमेटले दिने सुरक्षाको महत्व बुझ्नु पर्ने भएकोले यसका लागि जनचेतनामुलक कार्यक्रम जरुरी भएको बताए। "जीवन सुरक्षा सामाजिक सुरक्षा पनि हो। नागरिकलाई त्यसका लागि उत्प्रेरित गर्ने दिशामा हामी छौं" उनले भने।

छलफलमा सहभागी एमाले नेता, सांसद एवं रोड सेफ्टी एलायन्सका कोअर्डिनेटर योगेश भट्टराईले धेरै जसो दुर्घटनामा दुई पाइँ साधन नै पर्ने गरेकोले आवश्यक सुरक्षामा लापरवाही गर्दा युवा पुस्ताले अनाहकमा ज्यान गुमाउनु परिरहेको बताए। रोड सेफ्टी कार्जन्सल निर्माण

गर्न समेत अनिवार्य भैसकेको, अन्तर्राष्ट्रिय रुपमै हेलमेट बाध्यकारी हुँदै गएको र यसका लागि आम जनचेतना हुनुपर्ने उनले बताए।

स्वास्थ्य तथा जनसंख्या मन्त्रालयका सहसचिव डा. समीर अधिकारीले कुल दुर्घटनाको ६९ प्रतिशत दुर्घटना दुई पाइँ साधनको हुने गरेको एक अनुसन्धान तथ्यांक सुनाउँदै हेलमेट अनिवार्यताको कुरा आउँदा गलत अर्थ लगाइने गरेको बताए।

फण्डे २५ वर्ष अगाडी प्रहरीले हेलमेट अनिवार्य गर्ने नियम ल्याउँदा त्यसलाई विवादित बनाइएपछि बीचमै रोकिएको थियो। प्रहरी नायब महानिदेशक मीरा चौधरीले आफ्नो सुरक्षाको अपनत्व स्वयं जनताले नै नलिएसम्म नियमहरू लागू गर्न सहज नहुने बताइन्। विश्व स्वास्थ्य संगठनका प्रतिनिधि ग्याम्पो दोजीले डबल हेलमेटको प्रचलन अन्तर्राष्ट्रिय रुपमै अनिवार्य भैसकेको तर हेलमेट भने गुणस्तरीय हुनुपर्ने बताए।

छलफलमा भौतिक पूर्वाधार मन्त्रालयका सचिव केशव कुमार शर्मा सहित विभिन्न विभाग प्रमुख तथा निकायका प्रतिनिधिहरूको उपस्थिति थियो।

**छोरा र छोरी बिच भेदभाव नगरौं ।
भ्य नागरिकको परिचय दिऔं ।**

निसर्ग हस्पिटल एण्ड रिसर्च सेन्टर प्रा.लि.

सुदूरपश्चिम प्रदेशको पहिलो अत्याधुनिक सुविधा सम्पन्न हस्पिटल

उपलब्ध विशेषज्ञ सेवाहरू...

<h4>नवजात शिशु तथा बालरोग सेवा</h4> <p>नवजात शिशु तथा बालरोग विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा बच्चाको ज्वरो, रुचाखोकी, विभिन्न संक्रमण, सन्धि संक्रमण, बच्चाका रक्तचाप, एलर्जी, श्वासप्रश्वास समस्या, सुगर, थाईराइड, जन्डीस, एनिमिया, मोटोपना, दुबलोपना, मिर्गौला वा मुर्छापर्ने समस्या, बच्चाको शारिरिक वृद्धि, विकास, आहार एवं पोषण लगायत विभिन्न खोपहरू सम्बन्धि उपचार तथा परामर्श सेवा।</p>	<h4>हाडजोर्नी तथा नसा रोग सेवा</h4> <p>हाडजोर्नी, नसा तथा बाथरोग विशेषज्ञ डाक्टरद्वारा अत्याधुनिक कम्प्युटर प्रविधिबाट माथिपुका, मर्केका, जन्मजात बागाटिया भएका हड्डीहरूको उपचार तथा अप्रेशन लगायत हाडजोर्नीको संक्रमण, बाथरोग, ग्रीक एसिड, जोर्नी, घुडा, काँध, कमर, गर्दन दुखाई, हातखुट्टा/जिउ भ्रमण गर्नको उपचार साथै शरीरमा राखिएका रड, फ्लेट, पिन आदि अप्रेशनबाट फिर्कने सेवा।</p>
<h4>जनरल मेडिसिन (फिजिसियन) सेवा</h4> <p>फिजिसियन (जनरल मेडिसिन) डाक्टर द्वारा मुटुरोग, रुज प्रेशर, सुगर, पेट, ग्यास्ट्रिक, अल्सर, छाती, दम, कलेजो, कोलेस्ट्रॉल, टाईफाइड, थाईराइड, हर्मोन, डेगु, स्क्रबटाईफस, सिकलसेल एनिमिया आदिको विशेषज्ञ उपचार सेवा।</p>	<h4>जनरल तथा दुरबिन बाट अप्रेशन सेवा</h4> <p>जनरल तथा ल्याप्रोस्कोपीक सर्जन डाक्टर द्वारा दुरवीन प्रविधिबाट पित्तथैलीको पथरी,एपेन्डिक्स, हर्निया, हाईड्रोसिल, पाईल्स, फिस्टुला, आन्दा बेरिएको/फुटेको, स्तन तथा शरीरका गौँवा-गुठी आदिको उपचार तथा अप्रेशन सेवा।</p>
<h4>स्त्री तथा प्रसूती रोग सेवा</h4> <p>स्त्री तथा प्रसूती रोग विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा तल्लो पेट दुख्ने, महिनावारी गडबडी, सेतो पानी बग्ने, स्तनको समस्या, बौकोपन, पाठेघरमा मासु पलाएको, पाठेघरको दम्र, डेलिभरी लगायत आदिको सम्पूर्ण उपचार तथा अप्रेशन सेवा।</p>	<h4>मिडियो एक्स-रे सेवा</h4> <p>मिडियो एक्स-रे विशेषज्ञ (रेडियोलोजिस्ट) डाक्टर द्वारा पेट, छाती, स्तन, पाठेघर, अण्डकोष, टाउको आदिको मिडियो एक्स-रे साथै एक्स-रे, सि.टि. स्क्रानको रिपोर्टिङ सेवा।</p>
<h4>मानसिक तथा नशा रोग सेवा</h4> <p>मानसिक रोग विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा सोचाई र विचारमा गडबडी हुनु, मनमा कुरा खेलीरहनु, विनाकारण डर लाग्नु, भाको आत्मे, निराशा हुने, शंका लाग्ने वा नकारात्मक सोच आउने,आत्महत्याको सोच आउने,मुटु दुकदुक हुने,टाउको दुख्ने,चित्त चित्त पसिना आउने,गौन चाहनामा कमी आउने,बैठोस हुने आदी समस्याको उपचार सेवा।</p>	<h4>मुख, अनुहार तथा बङ्गारा रोग सेवा</h4> <p>मुख, अनुहार तथा बङ्गारा विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा मुख मित्र घाउ खटिराहरू भएको र सुनिएको मुख कम खुल्ने,नखुल्ने,खोबदा आवाज आउने,घपाउदा दुख्ने,अनुहार सुनिएको,अनुहारमा घाउहरू भएको, अनुहारको प्लास्टिक सर्जरी,बङ्गाराको प्याएक्वर, चोटपटक, सुनिएको सम्बन्धि उपचार तथा अप्रेशन सेवा।</p>
<h4>नाक, कान, घाँटी रोग सेवा</h4> <p>नाक, कान, घाँटी रोग विशेषज्ञ तथा हेड एण्ड नेक सर्जन डाक्टर द्वारा पिसास, नाकमा मासु पलाएको, घाँटीको टडसिल,कान कम सुन्ने,कान नसुन्ने, कानबाट पिप बग्ने समस्याको उपचार तथा अप्रेशन सेवा।</p>	<h4>छाला, यौन रोग तथा सौन्दर्य सेवा</h4> <p>छाला, चर्म, यौन तथा सौन्दर्य विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा सरीर चिलाउने,पुरानो दाद,कपाल खस्ने,तालु खुइलिने,कुच्छरोग तथा नशा भ्रमणमाउने, यौनरोगको, उपचार तथा परामर्श सेवा।</p>
<h4>मृगौला तथा मुत्र रोग सेवा</h4> <p>मृगौला रोग विशेषज्ञ (नेफ्रोलोजिस्ट) /वरिष्ठमुत्ररोग विशेषज्ञतथा मृगौला शल्य चिकित्सक (युरोलोजिस्ट) डाक्टर द्वारा मृगौला (किडनी), पिसाबनली, पिसाब थैलीको पथरी तथाप्रोस्टेट ग्रन्थी सम्बन्धि सानो प्यालपारी दुरवीन प्रविधि (Mini PCNL) तथा ना थिरकाइ (Endoscopic) विशेषज्ञ उपचार तथा अप्रेशन सेवा।</p>	<h4>न्युरो तथा मस्तिस्क रोग सेवा</h4> <p>न्युरो फिजिसियन तथा न्युरो सर्जन विशेषज्ञ डाक्टर द्वारा टाउको दुख्ने, गर्दन दुख्ने, दाड दुख्ने, मुर्छा पर्ने, मिर्गौला आउने, माइग्रेन, हात, खुट्टा, जिउ दुखाई हुने एवं भ्रमण गर्न, हात, खुट्टा, गर्दन, दाड, शरीरको नशा च्यापिएको, दिमाग वा मेरुदण्डको सम्पूर्ण समस्या तथा न्युरो सम्बन्धी सम्पूर्ण समस्या।</p>

सहन उपचार (ICU) सेवा

नवजात शिशु (NICU) सेवा

बाल सहन (PICU) सेवा

कृत्रिम श्वास प्रदायक (Ventilator)

२४ सै घण्टा अग्रेशन सेवा

साधारण तथा वातानुकूलित ब्याखिन

कुनैपनि रोगको सफल उपचार तथा परामर्शको लागि सम्पर्क गर्नुहोला

हसनपुर, धनगढी-५, कैलाली, नेपाल

☎ nisargahospitalnepal@gmail.com | 🌐 nisargahospitalnepal

HELLO 091-526681
EMERGENCY 9855680100
SUPPORT CALL 9804600745

मानव संसाधन विकास प्रतिष्ठान

धनगढी, कैलाली

मिति : २०७९/१०/१७

मानव संसाधन विकास प्रतिष्ठानद्वारा संचालित लक्ष्मी नारायण क्षयरोग उपचार, प्रेषण तथा अनुसन्धान केन्द्रको विज्ञानपत्र नं. ०१-२०७९/८० को लिइएको लिखित परीक्षामा सम्मिलित उम्मेदवारहरू मध्ये वर्णनक्रमानुसार देहायका नाम थर भएका उम्मेदवार उत्तीर्ण भई अन्तर्वाताको लागि छनौट भएको व्यहोरा सम्बन्धित सबैलाई जानकारी गराउँदै छनौट भएका तपसिल उम्मेदवारले देहायको स्थान, मिति र समयमा हुने अन्तर्वातामा सहभागि हुन आउँदा सक्कलै कागजात सहित उपस्थित हुन सम्बन्धीत सबैका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ।

देहाय :

१. पद : अस्पताल व्यवस्थापक अधिकृत लिखित परीक्षा संचालन मिति : २०७९/१०/०९

माग पद संख्या	लिखित परीक्षामा सम्मिलित संख्या	अन्तर्वाताको लागि छनौट भएको संख्या
१	०	०

२. पद: हेल्थ असिस्टेन्ट लिखित परीक्षा संचालन मिति : २०७९/१०/०९

माग पद संख्या	लिखित परीक्षामा सम्मिलित संख्या	अन्तर्वाताको लागि छनौट भएको संख्या
१	८	३

अन्तर्वाताका लागि छनौट भएका उम्मेदवारहरू

क्र.सं.	उम्मेदवारको नाम	बाबुको नाम	कैफियत
१.	विष्णु चौधरी	राजाराम चौधरी	
२.	शंकर धामी	नर बहादुर धामी	
३.	संजय चौधरी	लाल बहादुर चौधरी	

३. पद : ल्याब केमिस्टियन लिखित परीक्षा संचालन मिति २०७९/१०/१०

माग पद संख्या	लिखित परीक्षामा सम्मिलित संख्या	अन्तर्वाताको लागि छनौट भएको संख्या
१	५	२

अन्तर्वाताका लागि छनौट भएका उम्मेदवारहरू

क्र.स	उम्मेदवारको नाम	बाबुको नाम	कैफियत
१.	भुवन सिंह धामी	मान सिंह धामी	
२.	सुरेश चौधरी	रुपलाल चौधरी	

४. पद : रेडियोग्राफर लिखित परीक्षा संचालन मिति २०७९/१०/१०

क्र.स	माग पद संख्या	लिखित परीक्षामा सम्मिलित संख्या	अन्तर्वाताको लागि छनौट भएको संख्या
१.	१	२	लिखित परीक्षामा कुनै पनि उम्मेदवार उत्तीर्ण नभएको

अन्तर्वाता हुने स्थान, मिति र समय

क्र.स	पद	स्थान	मिति	समय
१.	हेल्थ असिस्टेन्ट	जै मालिका कलेज (जिल्ला वन कार्यालयको पछाडी) धनगढी, कैलाली।	२०७९/१०/२४	दिउसो १:०० वजे देखि
२.	ल्याब टेक्निसियन	जै मालिका कलेज (जिल्ला वन कार्यालयको पछाडी) धनगढी, कैलाली।	२०७९/१०/२४	दिउसो २:३० वजे देखि

सम्पर्क नं. ९७४९८००००३, ९८४८७३८७७

**अध्यक्ष
मानव संसाधन विकास प्रतिष्ठान
धनगढी, कैलाली**